

کارتون‌لند ۱۵

کیوان زرگر

نیما جمالی هنرمند جوان گرافیست و کاریکاتوریست چهره:

نسل جوان برای آموختن

مستعداست

نیما جمالی متولد ۱۳۶۲ تهران است. دیپلم گرافیک را از هنرستان معاصر دریافت کرده و تا به امروز چهار نمایشگاه از آثارش به نمایش گذاشته. با نشریات دوچرخه، گل آقا، همشهری ماه، همشهری بچه‌ها، شهرزاد، شرق و اعتماد ملی در زمینه کاریکاتور همکاری داشته است. درباره موفقیت‌های مهمی که کسب کرده، می‌توان گفت او نفر اول مسابقه چهره گل آقا به طور مشترک با آقای سلمان طاهری و نفر اول بخش نوجوان و نفر پنجم مسابقه دانه جون کره جنوبی بوده است. وی مدتی است در محل خانه کاریکاتور به هنرجویان علاقه‌مند آموزش کاریکاتور چهره می‌دهد.

– چه عواملی باعث علاقه‌مندی شما به هنر کاریکاتور شد؟ در دوره راهنمایی استادی داشتیم که زیر نظر ایشان چندین سال به آموختن طراحی مشغول بودم. بعدها با راهنمایی ایشان وارد هنرستان شدم و رشته گرافیک را انتخاب کردم. کم‌کم به هنر کاریکاتور علاقه‌مند شدم و در بین آثار هنرمندان کاریکاتوریست به دنبال کارهای ناب بودم که با آقای سبویکی و کارهایشان آشنا شدم. سبک کار ایشان را بسیار پسندیدم و دنبال کردم. در همین ایام بود که در کلاس‌های خانه کاریکاتور ثبت نام کردم و خوشبختانه در آن کلاس‌ها با آقای سبویکی دوره کاریکاتور ۱ و کاریکاتور چهره را گذراندم. البته این دوستی و همکاری تا سال‌های بعد ادامه یافت و ایشان با لطف خود کمک شایانی به پیشرفت من داشتند.

– چه خصوصیات فنی یا تخصصی باعث شد به کارهای آقای سبویکی علاقه‌مند شوید؟

اولین نکته نوع خط‌های شکسته ایشان بود که برایم جالب بود. در عین حال ایشان فقط کاریکاتور چهره کار می‌کردند. این همان چیزی بود که من از سال‌ها قبل به دنبالش بودم و همین علاقه باعث شد کارهای ایشان را جمع‌آوری کنم و الان تقریباً آرشیو کاملی از کارهای ایشان را

در اختیار دارم.

– از کاریکاتوریست‌های خارجی هم هنرمندی هست که به آثارش علاقه‌مند باشید؟

کارهای کروگر را می‌پسندم ولی هیچ وقت سبکم به کارهای ایشان نزدیک نشد. بیشترین تاثیر من از آثار هنرمندان ایرانی بوده است.

– چه تیپ‌هایی را برای کشیدن دوست دارید؟

در وهله اول بیشتر کسانی را که دوست‌شان دارم کار می‌کنم. حالا می‌تواند هنرپیشه، ورزشکار یا هر کسی باشد ولی از زمانی که با نشریه گل آقا همکاری کردم کارهای سفارشی هم انجام دادم.

الان هم بیشتر کارهایم سفارشی است و کمتر فرصت می‌کنم برای خودم کار کنم.

– برای خلق یک کاریکاتور چهره فقط به خصوصیات ظاهری توجه دارید یا مطالعات دیگری هم لازم است؟

در مورد کارهایی که فرصت کافی داشته‌ام، تلاش کرده‌ام که با شناخت کافی کارم را انجام دهم مثلاً اگر نویسنده یا فیلمنامه‌نویس یا کارگردانی بوده، تلاش می‌کردم کارهایش را ببینم و در موردش تحقیق کنم و در نهایت تمامی این نکات را در کاریکاتور لحاظ کنم. البته زمانی هم بوده که فرصت کافی نداشتم و به خاطر سرعت ارائه کار نتوانستم اطلاعات مناسبی پیدا کنم. اما در کل همیشه سعی کرده‌ام

حداقل شناخت را از سوزه‌هایم داشته باشم.

– بهترین کاری که تا به امروز کشیدید؟

اینکه این کار را دو سال قبل کشیدم ولی هر وقت که به آن نگاه می‌کنم، احساس می‌کنم به یکی از بهترین کارهایم نگاه می‌کنم.

– فعالیت مطبوعاتی یا نمایشگاهی؛ کدام‌یک را بیشتر می‌پسندید؟

تصور می‌کنم هر دو لازم است. بالاخره باید کارهای کاریکاتوریست‌ها دیده شود. اما در وهله اول مطبوعات بهترین گزینه است. گرچه در مطبوعات ما فضا برای کار کردن در زمینه کاریکاتور چهره مقداری سخت است. یکسری از نشریات چند

سالی است که به طرح این موضوع علاقه‌مند شده‌اند و تا به امروز ادامه پیدا کرده ولی کافی نیست و باید گسترده‌تر باشد.

در عین حال تا امروز چهار نمایشگاه از آثارم را در معرض دید علاقه‌مندان قرار داده‌ام و در نیمه دوم بهمن‌ماه امسال هم در محل خانه کاریکاتور به اتفاق دوست

خوبم آقای شهاب جعفرنژاد تازه‌ترین آثارم را در زمینه کاریکاتور چهره به نمایش درمی‌آورم.

– در زمینه آموزش کاریکاتور چهره هم فعال هستید؟

بله در خانه کاریکاتور کلاس‌های آموزش چهره را بر عهده دارم. البته پیشتر کلاس‌های خصوصی هم داشته‌ام نکته‌ای که می‌توانم در این زمینه مطرح کنم این است که نسل جوان برای یادگیری بسیار مستعد است. می‌بینم که بسیار باعلاقه می‌آیند و دوست دارند یاد بگیرند و به طور حرفه‌ای ادامه دهند. حتی بعضی مواقع سوالاتی را مطرح می‌کنند که من از پاسخش عاجز می‌مانم!

– و صحبت پایانی؟

در ارتباط با اولین موقعیتی که در زمینه کاریکاتور کسب کردم خاطرم هست که

مجله گل آقا مسابقه‌ای با موضوع کاریکاتور چهره برگزار کرده بود. من هم با علاقه

بسیار تعداد زیادی کار کشیدم و با راهنمایی آقای سبویکی از آنها را برای مسابقه

ارسال کردم. از نتایج مسابقه بی‌خبر بودم تا هم‌زمان با نمایشگاه مطبوعات و زمانی

که به غرفه گل آقا رسیدم، آخرین شماره نشریه را ورق زدم و به یکباره به اسم خودم

برخوردم که به اتفاق دوست خوبم آقای سلمان طاهری و به طور مشترک رتبه اول

مسابقه را کسب کرده بودیم. این بهترین لحظه‌ای بود که تا به امروز تجربه کرده بودم.

منبع:

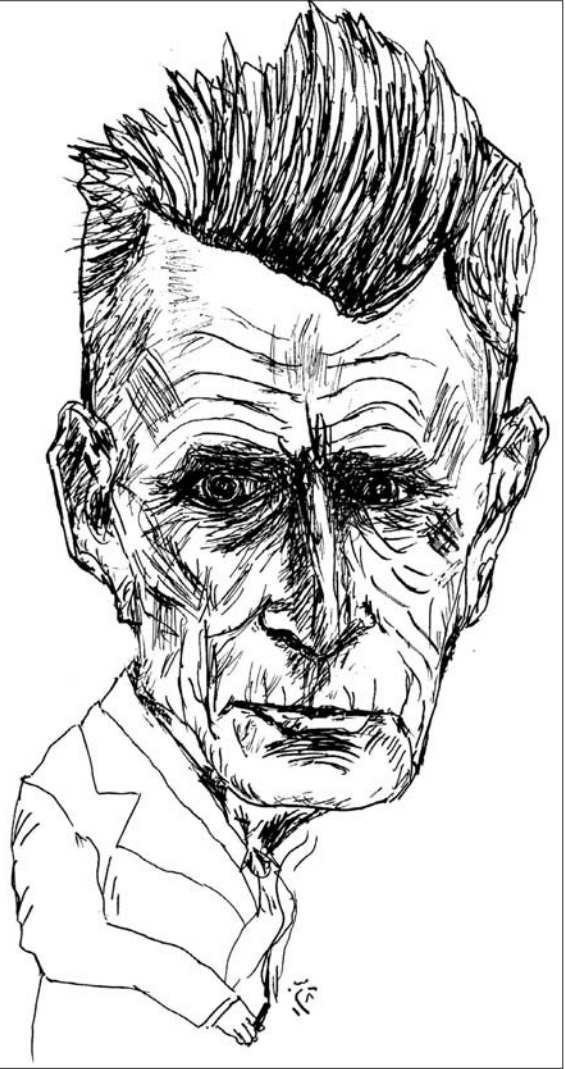
1-http://www.nytimes.com/inter-active1- /2010 /09 / 25/ opinion/ opedat40-presidency.html

۲- انیمیشن گام‌ها تا اعتلا، بهروز

غریب‌پور، دانشگاه هنر، چاپ اول، ۱۳۷۷

«کلنتون» اثر «رابرت ت گراسمان»

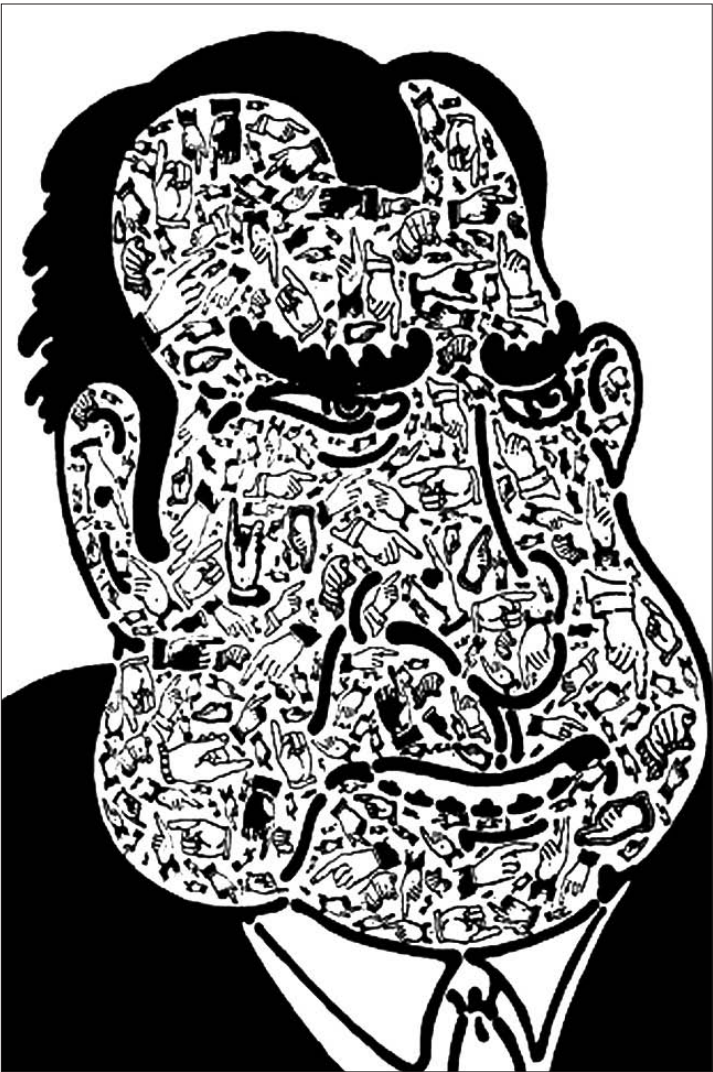
«ساموئل بکت» اثر یحیی تدین

نقدی بر تصاویر گوناگون کارتونی- ۱

کاریکاتور‌ها چگونه خلق شده‌اند

می‌خواهند توضیح دهند «خبر» چیست یا «شر» کدام است، کارتونیست نیز با روشی صلح‌طلبانه به دور از خشونت، لیکن با زیرکی خاص خود عیوب سیستم‌های جاری را برای قضاوت در اختیار ما قرار می‌دهد. در واقع امتیاز کارتونیست در مقایسه با سایر هنرمندان به طور خاص، ابتکار یا خلاقیت در تولید لیخند است. کارتونیست قصد ندارد بگوید او از بقیه آگاه‌تر است بلکه تلاش می‌کند نشان دهد دیگران نیز به آن اندازه که فکر می‌کنند دانا نیستند لذا وارد بازی یا فرآیند نقد عوارض نادانی انسان‌ها می‌شود و از درون تناقضاتی که میان ادعا و عمل سوزه‌ها پیش می‌آید طنز را می‌آفریند. وقتی کسی ادعا می‌کند «من در فلان عرصه دانش کافی دارم» و کارتونیست با جست‌وجو در عملکردهای فرد مدعی استنب‌ها را بالا زده و نقاط ضعف وی را با طعنه یادآوری می‌کند، این شرایط به خودی خود بار کمیکی به همراه می‌آورد که برای بیننده جالب است، درست مثل دلقکان آثار «شکسپیر» که با کلامی کنایه‌آمیز عملکرد شاهان و نزدیکان آنان را به نقدمی‌کشیدند.

با این حال تمامی شاهان آثار «شکسپیر» به‌رغم این گستاخی‌ها طبق یک سنت پذیرفته‌شده نیش زبان این دلقکان بی‌نזاکت را تحمل کرده و آنان را از خود دور نمی‌کردند.

«تیکسون» اثر «سیمون چاونست»

«تیکسون» اثر براد هلند

یحیی تدین

بدیهی است مدیران و سیاستگذاران کلان جامعه نقش مهمی در اداره امور و نحوه زندگی و برداشت مردم از خوشبختی بر عهده دارند. این مفهوم مهم بودن نه‌تنها به خاطر مقدار دانش یا معلومات و مهارت‌های خاص آنان در هدایت جامعه، بلکه بیش از هر چیز معطوف به قبول مسوولیتی است که در مقابل استقرار عدالت یا ارائه فرصت‌های برابر و رفاه و سرخوشی شهروندان یک جامعه به آن متعهد شده‌اند.

به‌رغم این مطالبه مشروع، تفسیر زندگی برای مردان حوزه مدیریت غالباً از طریق طرح قوانین جدید و توقع متقابل از شهروندان برای احترام به قانون و متقابلاً پیروی از آن شکل می‌گیرد. بر این منوال زندگی به شدت قانون‌محور سرشار از دستورالعمل‌ها و پیچیدگی‌های قانونی که روند آن را می‌توان در آثار «کافکا» بارخوانی کرد، فضای آزاد و روح‌بخش جهان هستی بدون هر گونه کنترل یا حسابرسی سوداگران را تبدیل به پیروی از دستورات و شرایط خاصی کرده که برای انسان امروز گاه خسته‌کننده، تکراری و غیرمتعارف شده است. بر این اساس بسیار طبیعی است

که گروه‌های دیگری در جامعه برای تلطیف این فضا وارد عرصه فعالیت شوند، در این کارزار، کم‌دین‌ها، آوازخوانان، نوازندگان و سایر طبقات هنری هر یک به روش خود در این حوزه دست به فعالیت زده و به موازات آن